

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษา ลักษณะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และ ศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 แขนงวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์และคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามกลุ่มที่เรียนเก่งมาก กลุ่มที่เรียนเก่ง กลุ่มที่เรียนปานกลาง และกลุ่มที่เรียนอ่อน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏ 5 แห่งในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา และมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากการคำนวณของสูตร Taro Yamane ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 303 คน

ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ดังนี้ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าร้อยละ (Percentage) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ดังนี้

1. ลักษณะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาโดยรวม พบว่านักศึกษามีลักษณะการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการกับความคิดและมุมมองต่างๆ มากที่สุด ($\bar{X} = 3.08$) รองลงมาคือลักษณะการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการริเริ่มภาระงาน ($\bar{X} = 3.07$) และลักษณะการเรียนรู้ที่มีน้อยที่สุดคือลักษณะการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะสัมพันธภาพของผู้เรียนที่มีต่อผู้อื่น ($\bar{X} = 3.01$)

เมื่อจำแนกตามกลุ่มเรียน พบว่า

นักศึกษากลุ่มที่เรียนเก่งมากมีลักษณะการเรียนรู้ที่มีความสัมพันธ์ต่อการใช้ประสาทตา และลักษณะการเรียนรู้แบบคาดเดาและทำนายของภาษาใหม่มากที่สุด ($\bar{X} = 3.22$) รองลงมาคือลักษณะของการรู้สึกสนุกและผ่อนคลายกับการทำกิจกรรมทางภาษาและภาระงาน ($\bar{X} = 3.20$) และลักษณะการเรียนรู้ที่มีน้อยที่สุดคือลักษณะการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะสัมพันธภาพของผู้เรียนที่มีต่อผู้อื่น ($\bar{X} = 3.15$)

นักศึกษาในกลุ่มที่เรียนเก่งมีลักษณะการเรียนรู้แบบคาดเดาและความหมายของภาษาใหม่มากที่สุด ($\bar{X} = 3.11$) รองลงมาคือมีลักษณะการเรียนรู้แบบเป็นไปตามลำดับขั้นตอน ($\bar{X} = 3.10$) และลักษณะการเรียนรู้ที่น้อยที่สุดคือลักษณะการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะสัมพันธภาพของผู้เรียนที่มีต่อผู้อื่น ($\bar{X} = 3.05$)

นักศึกษาในกลุ่มที่เรียนปานกลางมีลักษณะการเรียนรู้แบบมีความละเอียดถี่ถ้วนในการวางแผนและทำภาระงานมากที่สุด ($\bar{X} = 2.96$) รองลงมาคือลักษณะของการสรุปหาคำตอบด้วยการศึกษาทฤษฎีของภาษาใหม่ก่อน ($\bar{X} = 2.92$) และลักษณะการเรียนรู้ที่น้อยที่สุดคือลักษณะการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะสัมพันธภาพของผู้เรียนที่มีต่อผู้อื่น ($\bar{X} = 2.87$)

นักศึกษาในกลุ่มที่เรียนอ่อนมีลักษณะการเรียนรู้แบบคาดเดาและความหมายของภาษาใหม่มากที่สุด ($\bar{X} = 3.24$) รองลงมาคือรองลงมาคือลักษณะของการแสวงหากฎเกณฑ์ทางภาษาใหม่ ($\bar{X} = 3.22$) และลักษณะการเรียนรู้ที่น้อยที่สุดคือลักษณะการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการริเริ่มภาระงาน ($\bar{X} = 3.14$)

2. กลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาโดยรวม พบว่ากลวิธีการเรียนรู้ที่นักศึกษาใช้มากที่สุดคือกลวิธีที่ใช้อภิปัญญา, กลวิธีเชิงวิภาพและกลวิธีทางสังคม ($\bar{X} = 3.09$) รองลงมาคือกลวิธีที่ใช้ความจำ ($\bar{X} = 3.08$) และกลวิธีที่นักศึกษานำใช้น้อยที่สุดคือกลวิธีที่ใช้ความรู้ความเข้าใจ ($\bar{X} = 3.03$)

เมื่อจำแนกตามกลุ่มเรียน พบว่า

นักศึกษาในกลุ่มที่เรียนเก่งมากมีกลวิธีที่ใช้อภิปัญญามากที่สุด ($\bar{X} = 3.25$) รองลงมาคือกลวิธีที่ใช้การเสริมและการทดแทน ($\bar{X} = 3.24$) และกลวิธีที่ใช้น้อยที่สุดคือกลวิธีที่ใช้ความรู้ความเข้าใจ ($\bar{X} = 3.16$)

นักศึกษาในกลุ่มที่เรียนเก่งมีกลวิธีที่ใช้อภิปัญญาและกลวิธีเชิงวิภาพมากที่สุด ($\bar{X} = 3.20$) รองลงมาคือกลวิธีทางสังคม ($\bar{X} = 3.19$) และกลวิธีที่ใช้น้อยที่สุดคือกลวิธีที่ใช้การเสริมและการทดแทน ($\bar{X} = 3.12$)

นักศึกษาในกลุ่มที่เรียนปานกลางมีกลวิธีที่ใช้อภิปัญญา กลวิธีเชิงวิภาพ และกลวิธีทางสังคมมากที่สุด ($\bar{X} = 2.89$) รองลงมาคือกลวิธีที่ใช้การเสริมและการทดแทน ($\bar{X} = 2.87$) และกลวิธีที่ใช้น้อยที่สุดคือกลวิธีที่ใช้ความรู้ความเข้าใจ ($\bar{X} = 2.84$)

นักศึกษาในกลุ่มที่เรียนอ่อนมีกลวิธีที่ใช้ความจำมากที่สุด ($\bar{X} = 3.21$) รองลงมาคือกลวิธีทางสังคม ($\bar{X} = 3.04$) และกลวิธีที่ใช้น้อยที่สุดคือกลวิธีที่ใช้ความรู้ความเข้าใจ ($\bar{X} = 2.84$)

อภิปรายผล

ผลการ ศึกษา ลักษณะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและกลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา โดยรวมและจำแนกตามกลุ่มที่เรียนเก่งมาก กลุ่มที่เรียนเก่ง กลุ่มที่เรียนปานกลาง และกลุ่มที่เรียนอ่อน มีประเด็นสำคัญนำมาอภิปรายผล ดังต่อไปนี้

1. ลักษณะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา โดยรวม พบว่าลักษณะการเรียนรู้ที่นักศึกษา มีมากที่สุดคือลักษณะการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการกับความคิดและมุมมองต่างๆ กรณีดังกล่าว อธิบายได้ว่า นักศึกษาส่วนใหญ่จะชอบเรียนรู้ในรูปของการจัดการกับความคิดในเรื่องต่างๆด้วยตนเอง ซึ่งจะทำให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ได้ดีขึ้นและมีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งการจัดการกับความคิดและ มุมมองต่างๆของนักศึกษาแต่ละคนจะแตกต่างกันไป ดังที่ Oxford, 1991 ได้กล่าวถึงลักษณะการเรียนรู้ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการกับความคิดและมุมมองต่างๆ (overall orientation ; global, analytic) ไว้ว่าเป็น การเรียนรู้ที่แสดงว่าผู้เรียนมักใช้กลวิธีในการเรียนรู้ต่างๆ เพื่อการคาดเดาความหมายของภาษาใหม่หรือ เพื่อการศึกษารายละเอียดของภาษาและกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ก่อนที่จะสรุปหาคำตอบใหม่ จากแนวคิด ดังกล่าวจะเห็นว่า ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ได้เนื่องมาจากการจัดการกับความคิดและมุมมองต่างๆใน การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของตนอย่างถูกต้องและเหมาะสม ผู้เรียนแต่ละคนไม่จำเป็นต้องมีความคิดและ มุมมองทางภาษาที่เหมือนกัน อาจต่างกันได้ตามลักษณะการเรียนรู้ของแต่ละคน จากลักษณะการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษของนักศึกษาดังกล่าว ผู้สอนอาจจัดการเรียนรู้ในรูปของการฝึกให้นักศึกษาเดาความหมาย ของคำหรือประโยคต่างๆจากความคิดและมุมมองของตนเอง หรืออาจอยู่ในรูปของการศึกษา กฎไวยากรณ์ทางภาษาเพื่อที่จะสรุปหาคำตอบใหม่เอง ก็จะเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพทางการเรียนรู้ด้าน ภาษาของนักศึกษาได้

เมื่อจำแนกตามกลุ่มเรียน พบว่า นักศึกษากลุ่มที่เรียนเก่งมากจะมีลักษณะการเรียนรู้ที่มี ความสัมพันธ์ต่อการใช้ประสาทสัมผัสตา และลักษณะของการคาดเดากฎและความหมายของภาษาใหม่ มากที่สุด กรณีดังกล่าวอธิบายได้ว่า นักศึกษากลุ่มที่เรียนเก่งมากจะเรียนรู้ภาษาโดยใช้ตามากที่สุด เช่น การดูสื่อการเรียนรู้ การสังเกตเพื่อ ได้ข้อมูลที่สำคัญต่างๆ ซึ่งการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ประสาท สัมผัสตานี้จะทำให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ได้ดีและเร็วกว่าการใช้ประสาทสัมผัสอื่น นอกจากนี้การมอง สิ่งที่เรียนในภาพรวมและมีมุมมองทางภาษาเป็นของตนเองก็จะทำให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ได้ดีขึ้น และมีประสิทธิภาพมากขึ้น ส่วนนักศึกษากลุ่มที่เรียนเก่งจะมีลักษณะการเรียนรู้ในแบบของการคาดเดา กฎและความหมายของภาษาใหม่มากที่สุด กรณีดังกล่าวอธิบายได้ว่า นักศึกษากลุ่มที่เรียนเก่งส่วนใหญ่ มักจะเรียนรู้ภาษาจากการคาดเดาไม่ว่าจะเป็นการคาดเดากฎเกณฑ์ทางภาษาหรือคาดเดาความหมายของ

คำศัพท์ การเรียนรู้ในลักษณะนี้จะทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ดีกว่าการเรียนในลักษณะอื่น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พัชรพรรณ ม.รัตนพล (2541) ซึ่งได้ทำวิจัยเรื่อง การศึกษาลักษณะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา กรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิธีการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มสูงและกลุ่มปานกลางเป็นผู้บังคับใช้ตา (ร้อยละ 48 และ 44) และชอบคาดเดากฎเกณฑ์และความหมายของภาษาใหม่ (ร้อยละ 39 และ 54) จากงานวิจัยดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่า นักศึกษากลุ่มที่เรียนเก่งมากและกลุ่มที่เรียนเก่งส่วนใหญ่มักจะเรียนรู้ภาษาในลักษณะดังกล่าวนี้เพราะช่วยให้พวกเขาเกิดการเรียนรู้ได้ดี ดังนั้นอาจารย์ผู้สอนจึงสามารถจัดการเรียนรู้ที่เอื้อต่อลักษณะการเรียนรู้ดังกล่าวของนักศึกษาเพื่อให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น ส่วนนักศึกษากลุ่มที่เรียนปานกลางจะมีลักษณะการเรียนรู้แบบมีความละเอียดถี่ถ้วนในการวางแผนและทำภาระงานมากที่สุด กรณีดังกล่าวอธิบายได้ว่า นักศึกษาที่เรียนปานกลางส่วนใหญ่จะไม่สร้างกฎเกณฑ์ทางภาษาใหม่ด้วยตนเอง แต่จะเรียนรู้กฎเกณฑ์ทางภาษาและจดเนื้อหาที่เรียนอย่างเป็นขั้นเป็นตอนและเป็นระบบตามที่ตนได้เรียนมา ซึ่งแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาที่สองของ Krashen and Terrel (1983 : 175) กล่าวว่า การเรียนรู้กฎเกณฑ์ของภาษาช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาได้น้อยมาก กฎเกณฑ์ของภาษาไม่ได้ช่วยให้เราพูดภาษาคงยิ่งขึ้น แต่มีบทบาทเพียงตรวจแก้ไขข้อบกพร่องในการใช้ภาษาเท่านั้น จากแนวคิดดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่า นักศึกษากลุ่มที่เรียนปานกลางส่วนใหญ่ที่มีลักษณะการเรียนรู้ในลักษณะนี้จะส่งผลให้นักศึกษามีความสามารถในการใช้ภาษาและเรียนรู้ภาษาได้ไม่ดีพอหรือไม่เท่ากับนักศึกษากลุ่มที่เรียนเก่งมากหรือกลุ่มที่เรียนเก่งเท่าใดนัก ถ้าเป็นเช่นนี้ ผู้สอนอาจไม่จัดกระบวนการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในลักษณะนี้ แต่จัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องหรือคล้ายคลึงกับลักษณะการเรียนรู้ที่นักศึกษากลุ่มที่เรียนเก่งมากหรือกลุ่มที่เรียนเก่งนั้นเรียน เพื่อให้นักศึกษากลุ่มที่เรียนปานกลางมีประสิทธิภาพในการเรียนรู้ภาษาได้ดีขึ้น ส่วนนักศึกษากลุ่มที่เรียนอ่อนจะมีลักษณะการเรียนรู้ในแบบของการคาดเดากฎและความหมายของภาษาใหม่มากที่สุดซึ่งเหมือนกับกลุ่มที่เรียนเก่ง แต่อาจต่างกันตรงที่นักศึกษากลุ่มที่เรียนอ่อนอาจไม่ชอบการจดจำกฎไวยากรณ์เพราะยากเกินไปแต่ชอบการคาดเดาเอง ซึ่งอาจเป็นวิธีที่ไม่ถูกต้องเพราะนักศึกษาอาจเกิดการเรียนรู้ที่ผิดเนื่องจากไม่ทราบความหมายของคำศัพท์หรือประโยคที่แท้จริง

2. กลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาโดยรวม พบว่า กลวิธีการเรียนรู้ที่นักศึกษาใช้มากที่สุดคือกลวิธีที่ใช้อภิปัญญา, กลวิธีเชิงวิภาพและกลวิธีทางสังคม รองลงมาคือกลวิธีที่ใช้ความจำ และกลวิธีที่นักศึกษาใช้น้อยที่สุดคือกลวิธีที่ใช้ความรู้ความเข้าใจ กรณีดังกล่าวอธิบายได้ว่า นักศึกษาส่วนใหญ่จะตระหนักในการเรียนรู้ภาษาของตนเองและทราบความสามารถในการเรียนรู้ของตนเอง นอกจากนี้ยังใช้วิธีการสร้างแรงจูงใจให้กับตนเองในการเรียนรู้ภาษา รวมถึงการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น การได้พูดคุยแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ก็มีส่วนทำให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ทางภาษาได้ดีขึ้น

เมื่อจำแนกตามกลุ่มเรียน พบว่า นักศึกษากลุ่มที่เรียนเก่งมากมีกลวิธีที่ใช้อภิปัญญามากที่สุด กรณีดังกล่าวอธิบายได้ว่า นักศึกษากลุ่มที่เรียนเก่งมากจะตระหนักในการเรียนรู้ภาษาของตนเอง สามารถประเมินการเรียนรู้ภาษาของตนเอง และมีวิธีที่จะให้ตนเองเกิดการเรียนรู้ทางภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ ดังที่ Brown (1989 : 50) ได้กล่าวว่า ผู้ที่มีสติปัญญาดีจะหาวิธีการเรียนรู้ในการฟัง พูด อ่าน และเขียนอย่างมีระบบด้วยตนเอง โดยอาศัยความรู้และประสบการณ์ที่เรียนมา ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้เร็วขึ้น และจะเห็นได้ว่านักศึกษากลุ่มที่เรียนเก่งมากจะกลวิธีการเรียนในลักษณะดังกล่าวเพื่อช่วยเสริมให้นักศึกษาเรียนภาษาอังกฤษได้ดีและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ส่วนนักศึกษากลุ่มที่เรียนเก่งและเรียนปานกลางมีกลวิธีที่ใช้อภิปัญญาและกลวิธีเชิงวิภาพมากที่สุด กรณีดังกล่าวอธิบายได้ว่า นักศึกษากลุ่มที่เรียนเก่งและเรียนปานกลางจะตระหนักในการเรียนรู้ภาษาของตนเอง โดยพยายามที่จะหาวิธีการที่จะทำให้ตนเองเกิดการเรียนรู้ทางภาษาให้มากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พัชรพรรณ ม.รัตนพล (2541) ซึ่งได้ทำวิจัยเรื่อง การศึกษาลักษณะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา กรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิธีการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มสูง กลุ่มปานกลางและกลุ่มต่ำนำกลวิธีอภิปัญญามาใช้บ่อยถึงบ่อยมาก จากงานวิจัยดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่ากลวิธีที่ใช้อภิปัญญาเป็นกลวิธีที่ช่วยให้นักศึกษาส่วนใหญ่เกิดการเรียนรู้ภาษาได้ดีมากกลวิธีหนึ่ง นอกจากนี้นักศึกษากลุ่มที่เรียนเก่งและเรียนปานกลางยังใช้กลวิธีเชิงวิภาพมากที่สุด กล่าวคือนักศึกษาต้องการแรงจูงใจหรือการเสริมแรงเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของนักศึกษา โดยอาจดูแบบอย่างในการเรียนของบุคคลที่เก่งกว่าเพื่อเป็นแรงจูงใจให้ตนเองพัฒนาการเรียนรู้ให้เก่งขึ้นหรือเก่งเท่ากับบุคคลนั้นๆ ซึ่งตรงกับแนวคิดของ Bruner (ทิสนา แจมมณี, 2545 : 66) เกี่ยวกับองค์ประกอบสำคัญ 4 ประการของการเรียนการสอนที่ดี โดยเฉพาะข้อที่ 4 คือ แรงจูงใจ ซึ่งบรูเนอร์กล่าวว่าแรงจูงใจเป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ นอกจากนี้นักศึกษากลุ่มที่เรียนปานกลางยังใช้กลวิธี

ทางสังคมมากที่สุด ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า นักศึกษากลุ่มที่เรียนปานกลางถึงเห็นว่าการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นสามารถช่วยให้นักศึกษามีการเรียนรู้ภาษาที่ดีได้ ซึ่งสอดคล้องกับ Anita L. Wenden (1985 : 4-7) ที่ได้จัดประเภทของกลวิธีการเรียนรู้ภาษาโดยตรงกับกลวิธีการฝึกฝนการใช้ภาษาโดยรวม (Global Practice Strategies) ซึ่งเป็นกลวิธีที่ผู้เรียนใช้ข้อมูลทางภาษาในสังคมที่แวดล้อมนั้นเพื่อหาโอกาสในการเรียนรู้ภาษาและพัฒนาการใช้ภาษาให้มีประสิทธิภาพโดยผู้เรียนสามารถฝึกฝนการใช้ภาษากับเพื่อนร่วมชั้น กับบุคคลอื่นหรือการทำกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือในเวลาว่าง จากแนวคิดดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่านักศึกษากลุ่มที่เรียนปานกลางมีกลวิธีการเรียนรู้ที่หลากหลาย ดังนั้นผู้สอนควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีความหลากหลาย ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้ใช้กลวิธีการเรียนรู้ต่างๆให้เหมาะสมกับการเรียนรู้ของตนเองมากที่สุดเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ดียิ่งขึ้น ส่วนนักศึกษากลุ่มที่เรียนอ่อนมีกลวิธีที่ใช้ความจำมากที่สุด กรณีดังกล่าวอธิบายได้ว่า ในการเรียนภาษาหรือสิ่งต่าง ๆ นั้น นักศึกษากลุ่มที่เรียนอ่อนจะใช้วิธีการจำซึ่งเป็นกลวิธีพื้นฐานมาใช้ในการเรียนภาษามากกว่ากลวิธีอื่น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พัชรพรรณ ม.รัตนพล (2541) ซึ่งได้ทำวิจัยเรื่อง การศึกษาลักษณะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา กรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิธีการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ผลการวิจัยพบ นักเรียนกลุ่มต่ำจะใช้กลวิธีความรู้ความเข้าใจและกลวิธีการเสริมและการทดแทนน้อยถึงแทบไม่ได้ใช้เลย จากงานวิจัยดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่านักศึกษากลุ่มที่เรียนอ่อนแทบจะไม่ได้ใช้กลวิธีอื่นที่เป็นกลวิธีที่นักศึกษากลุ่มอื่นๆใช้ ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากนักศึกษาเป็นกลุ่มที่เรียนอ่อนอยู่แล้ว จึงไม่สามารถใช้กลวิธีอื่นที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ดีเท่ากับการใช้กลวิธีที่ใช้ความจำ ดังนั้นผู้สอนควรจัดการเรียนการสอนที่เอื้อให้นักศึกษากลุ่มที่เรียนอ่อนได้ใช้กลวิธีอื่นๆบ้าง ในขณะที่เดียวกันก็ไม่ควรจัดการเรียนการสอนที่เอื้อให้นักศึกษาได้ใช้ความจำในการเรียนรู้

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. จากผลการวิจัย พบว่า นักศึกษากลุ่มที่เรียนอ่อนยังขาดลักษณะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ที่หลากหลาย ผู้สอนควรส่งเสริมและฝึกให้นักศึกษาได้ใช้ลักษณะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้หลายๆรูปแบบเพิ่มขึ้น ควรจัดกิจกรรมที่หลากหลายและเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีโอกาสเลือกปฏิบัติกิจกรรมตามที่ตนเองชอบ ซึ่งปัจจัยต่างๆเหล่านี้จะช่วยสนับสนุนให้นักศึกษาได้มีโอกาสสำรวจความสนใจเกี่ยวกับลักษณะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ของตนเองก่อน เพื่อที่ผู้สอนจะได้จัดกิจกรรม

การเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความต้องการและลักษณะการเรียนรู้ของนักศึกษาได้อย่างแท้จริง อันจะส่งผลให้การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษามีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. อาจารย์ผู้สอนควรมีบทบาทในการสอนเรื่องลักษณะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้กับนักศึกษาในชั้นเรียนของตนเองโดยตรง เพราะนักศึกษบางคนโดยเฉพาะนักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำอาจไม่ทราบว่าโดยความจริงแล้ว การเรียนภาษาอังกฤษให้ได้ผลดี กลวิธีการเรียนรู้ที่ผู้เรียนใช้ก็นับว่ามีความสำคัญมาก และถ้านักศึกษานำกลวิธีการเรียนต่างๆ ไปปฏิบัติ ก็สามารถช่วยให้นักศึกษาเรียนภาษาได้ดียิ่งขึ้น อย่างน้อยที่สุดควรให้นักศึกษาทั่วไปได้ทราบว่านักศึกษาที่เรียนเก่งมากมีลักษณะการเรียนรู้และมีกลวิธีการเรียนรู้อะไรบ้าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลวิธีที่นักศึกษาที่เรียนเก่งมากใช้แตกต่างจากนักศึกษาที่เรียนอ่อน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเพื่อศึกษากลวิธีการเรียนที่เหมาะสมจริงๆกับผู้เรียนแต่ละกลุ่ม เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเหล่านั้นได้พัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษให้ดียิ่งขึ้น

2. ควรมีการพัฒนารูปแบบการสอนลักษณะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ในระดับต่างๆ โดยควรมีการนำลักษณะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ต่างๆทดลองใช้กับนักเรียน โดยเริ่มที่ระดับมัธยมศึกษาและระดับอุดมศึกษา เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของลักษณะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ อย่างลึกซึ้ง

3. ควรมีการศึกษาตัวแปรอื่นๆ ที่นอกเหนือจากตัวแปรลักษณะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ เช่น แรงจูงใจในการเรียนความถนัด พื้นฐานความรู้เดิม ภูมิหลังทางเศรษฐกิจและสังคม และคุณภาพการสอน เป็นต้น มาศึกษาร่วมกับลักษณะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพทางการเรียนรู้ของนักศึกษาให้ดียิ่งขึ้น